

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยา อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลังด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบร่วมมือ ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา เดิมสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านจั่ว ตำบลโนนชัยศรี อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ห่างจากอำเภอโพธารองเป็นระยะทาง 12 กิโลเมตร มีเขตพื้นที่บริการ 18 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านจั่วหมู่ 5 บ้านจั่วหมู่ 10 บ้านหว่าน บ้านโนนสะอาด บ้านดอนหวาย บ้านหนองจี่ม้า บ้านสายฝน บ้านสายไผ่คำ บ้านโคกน้อย บ้านสนามเป่า บ้านน้ำคำ บ้านคำสมศรี บ้านโลกสมบูรณ์ บ้านโนนชัยศรี บ้านโนนศิริ บ้านศรีสวัสดิ์ บ้านวังชัยและบ้านชัยบุรี โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยาเปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 ห้องเรียน มีนักเรียน จำนวน 512 คน ครู จำนวน 24 คน พนักงานราชการ จำนวน 3 คน และครูอัตราจ้าง จำนวน 2 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2551) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552 มีนักเรียนทั้งหมด 50 คน โดยแบ่งเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 25 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 25 คน นักเรียนกลุ่มผู้ร่วมวิจัยหรือกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ซึ่งมีนักเรียนชาย จำนวน 3 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 22 คน นักเรียนทุกคนเป็นคนอีสาน นับถือศาสนาพุทธ ระยะทางจากหมู่บ้านในเขตพื้นที่บริการถึงโรงเรียนที่ไกลที่สุดคือ 7 กิโลเมตร จากการสำรวจจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โดยการสอบถามจากนักเรียน มีนักเรียน จำนวน 10 คนที่

เดินเข้ามาโรงเรียน ส่วน 15 คน เดินทางมาโรงเรียนโดยรถจักรยานยนต์ นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองคือ บิดามารดา ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรกรรมและรับจ้างทั่วไป

สภาพของห้องเรียนที่ใช้ในการวิจัยเป็นห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการที่มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนของนักเรียน มีแสงสว่างเพียงพอสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน อากาศถ่ายเทได้สะดวก สภาพโต๊ะเก้าอี้เก่าแต่ก็ยังใช้งานได้ มีการตกแต่งห้องอย่างสวยงาม มีสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่นักเรียนช่วยกันจัดทำและประดับตกแต่งเพื่อใช้ศึกษาหาความรู้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน

สภาพการจัดการเรียนรู้ ได้จัดการเรียนการสอนแบบครูผู้สอนเป็นรายวิชาครบทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งก่อนที่จะดำเนินการวิจัยมีการจัดการเรียนการสอนตามปกติ กิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่หลากหลาย และไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 อย่างเต็มความสามารถ โดยเฉพาะกิจกรรมการสอนการฟังที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อพัฒนาศักยภาพในการฟังของนักเรียนเท่าที่ควร ส่งผลให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก เพราะคิดว่าภาษาอังกฤษนั้นยากและเกิดความกลัวที่จะฟังแล้วสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟังโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง ซึ่งมีกิจกรรมการฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ และให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มและร่วมกันแสดงความคิดเห็น จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มศักยภาพและได้รับประสบการณ์ตรงที่ช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจที่จะฟังเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพและเพื่อการศึกษาต่อในอนาคตได้มากนัก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบร่วมมือ (Collaborative Classroom Action Research) ในการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยา อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 25 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเน้นทักษะการฟังโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง ซึ่งเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนคือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน สำหรับสื่อที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นตาม

ความเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการประเมินทักษะการฟังโดยใช้แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรม การสังเกตการเรียนรู้แบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ การสนทนากับนักเรียนและการเขียนอนุทินของนักเรียน ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยแบ่งออกเป็น 4 วงจร ได้แก่ วงจรที่ 1 ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 วงจรที่ 2 ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 วงจรที่ 3 ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และวงจรที่ 4 ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 โดยเริ่มดำเนินการตามแผนปฏิบัติการระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม 2552 ข้อมูลที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวงจรได้นำไปใช้ปรับปรุงคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนในวงจรต่อไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละวงจร มีดังนี้

การสะท้อนผลจากการปฏิบัติ

ก่อนเริ่มดำเนินการสอนตามวงจรปฏิบัติการที่ 1-4 ผู้วิจัยได้ทำการประชุมเพื่อเป็นการแจ้งเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม ตลอดจนแนะนำบทบาทและพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยระหว่างครูกับนักเรียน อีกทั้งเป็นการลดความตื่นเต้นของนักเรียนในขณะที่สอนหรือการบันทึกวิดีโอ แล้วทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน จากนั้นดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ซึ่งแต่ละแผนมีขั้นตอนการสอน 3 ชั้น คือ ชั้นกิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening Activities) เป็นการกระตุ้นความรู้ภูมิหลังในเรื่องที่จะฟังเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและทำความเข้าใจโดยการฟังและศึกษาความหมายของคำศัพท์ ชั้นกิจกรรมระหว่างฟัง (While-listening Activities) เมื่อมีความพร้อมและความรู้จากการระลึกคำศัพท์และบริบทของเรื่องที่ได้ฟังแล้ว นักเรียนจะได้ใช้กระบวนการความรู้เหล่านี้ทำความเข้าใจกับเรื่องที่กำลังฟังเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และชั้นกิจกรรมหลังฟัง (Post-listening Activities) เป็นการตรวจสอบและประเมินความเข้าใจและความรู้ที่ได้จากการฟังโดยการแต่งบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้ประโยชน์จากเรื่องที่ฟังพร้อมทั้งนำเสนอโดยการสนทนาแสดงบทบาทสมมติ เมื่อเสร็จสิ้นการสอนทุกวงจรแล้วจะทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด ดังกล่าวสรุปผลได้ดังนี้

วงจรที่ 1 การสะท้อนผลจากการปฏิบัติในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ฟังแผ่นเสียงที่พูดบันทึกโดยเจ้าของภาษา โดยจัดให้นักเรียนได้รู้คำศัพท์และประโยคต่างๆ ในบทสนทนา ตัวอย่างสถานการณ์และการฝึกแต่งบทสนทนาจากคำศัพท์หรือประโยคที่เกี่ยวกับการถามและบอกทิศทาง (Asking and Giving Directions) ที่ได้จากการเรียนรู้ ผลการวิจัยตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนฟังโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง มีดังนี้

1 กิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening Activities)

การจัดกิจกรรมก่อนฟังนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นความสนใจพร้อมทั้งทบทวนความรู้เดิมที่มีอยู่ทั้งคำศัพท์ วลีหรือประโยคที่เกี่ยวกับการถามและบอกทิศทาง โดยใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว จากนั้นผู้วิจัยได้จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และวลีที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์แก่นักเรียนเพิ่มเติม พร้อมทั้งให้ความหมาย การสะกดคำและฟังการออกเสียงคำต่างๆ จากแผ่นเสียง นักเรียนทุกคนฝึกออกเสียงตาม จากการใช้เทคนิคการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่าหลังจากที่นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันแล้ว ครูได้ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความรู้ภูมิหลังเกี่ยวกับคำศัพท์ วลีหรือประโยคที่เคยรู้มาแล้ว นักเรียนแต่ละคนพยายามระลึกถึงสิ่งที่ตนเองรู้อย่างตั้งใจ แล้วสมาชิกส่วนมากภายในแต่ละกลุ่มก็ช่วยกันตอบโดยออกเสียงคำศัพท์ สะกดคำ และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน มีนักเรียนบางคนยังคงนึกไม่ออกหรือจำการออกเสียงหรือสะกดคำไม่ได้ จึงไม่กล้าที่จะตอบ เมื่อนักเรียนได้รู้คำศัพท์และวลีเพิ่มเติมจากใบความรู้แล้ว นักเรียนทุกคนแสดงความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่จะฟังการออกเสียงคำต่างๆ จากแผ่นเสียงที่เตรียมไว้ แต่เมื่อได้ฟังแล้ว มีนักเรียนส่วนมากฟังเสียงไม่ทัน ทั้งนี้เนื่องมาจากเสียงที่พูดบันทึกโดยเจ้าของภาษาเร็วเกินไปและนักเรียนไม่คุ้นเคยกับเสียงของเจ้าของภาษา เพราะมีบางคำที่ครูไทยออกเสียงแตกต่างจากเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนว่าเสียงที่ได้ยินนั้นคือคำศัพท์คำไหนกันแน่ จึงทำให้ฟังคำอื่นไม่ทันด้วย จึงเกิดความกลัวและเบื่อน่ายในการฟัง มีนักเรียนบางคนในแต่ละกลุ่มไม่ได้ให้ความสนใจกับการฟังเท่าที่ควร มีการพูดคุยกันบ้างภายในกลุ่ม ดังในการเขียนอนุทินของนักเรียนบางคน ดังนี้

“...เรียนแล้วก็เข้าใจดี ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ ก็มีบางคำที่ง่ายบ้างจึงทำให้เวลาเรียนเข้าใจและสนุก...”

(อุมพร พลมนตรี. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ได้รู้คำศัพท์มากขึ้น เวลาเรียนก็ได้บ้างไม่ได้บ้าง ฟังทันบ้างไม่ทันบ้าง แต่ก็มี
ความสุขที่ได้เรียนแม้ว่าจะไม่ค่อยรู้เรื่องเพราะไม่ใช่ภาษาเรา...”

(นุกระวี ภาติ. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...เสียงที่ได้ยินเร็วเกินไป ฟังไม่ทันคำเดียวทำให้ตามคำอื่นไม่ทัน ผมก็เลยคุยและ
ถามกับเพื่อนคนอื่นในกลุ่ม และน่าจะใช้เวลาน้อยกว่านี้เพราะมีแต่ภาษาอังกฤษซึ่งผมไม่ค่อย
ถนัดเท่าไร...”

(ธนาวัฒน์ บุตรพรม. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ได้รู้คำศัพท์เพิ่มเติมขึ้น สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ในการเรียนและการ
ดำเนินชีวิตประจำวันได้ด้วย...”

(ธนาวิทย์ บุตรพรม. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

ผู้วิจัยได้สุ่มสนทนากับนักเรียนบางคนที่อยู่ในกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางเกี่ยวกับ
กิจกรรมคำศัพท์ที่จัดให้โดยการฟังเสียงจากแผ่นซีดีที่พูดบันทึกโดยเจ้าของภาษา นักเรียนสนุก
สนใจที่จะฟังและศึกษาคำศัพท์และวลีพร้อมทั้งการสะกดคำและความหมายของคำที่อยู่ในใบ
ความรู้ ดังการสนทนากับนักเรียน ดังนี้

ครู : วันนี้เรารู้คำศัพท์เกี่ยวกับการถามและบอกทิศทางเป็นอย่างไรบ้างละ
เกศกนก

เกศกนก : ก็สนุกดีละ คำศัพท์ก็ง่าย บางคำที่เคยเรียนและจำได้มาแล้ว จึงฟังเข้าใจ
ละ

ครู : ฟังเข้าใจแล้วพอจะพูดสื่อสารได้ไหม

เกศกนก : ถ้าใช้คำศัพท์ที่เรียนในวันนี้และโครงสร้างประโยคที่หนูเคยเรียนมา
ประกอบกัน หนูว่าน่าจะทำได้นะละ

ครู : แล้วจามีกรละ เป็นอย่างไรบ้าง ได้เรียนรู้อะไรบ้างละ เกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ

จามีกร : ผมฟังทันเกือบครึ่งหนึ่งครับ เพราะมีบางคำที่ง่ายและบางคำที่ยาก และ
เพื่อนที่นั่งข้างผมเขาฟังไม่ทันจึงถามผม ทำให้ผมฟังไม่ทันไปด้วย

(ผู้วิจัย. 6 มิถุนายน 2552 : การสนทนา)

2. กิจกรรมระหว่างฟัง (While-listening Activities)

การจัดกิจกรรมระหว่างฟังในขั้นตอนนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนเลือกสถานการณ์และการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่ถูกต้องตามบริบทจากเสียงที่ได้ยินในแผ่นซีดี นักเรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับประโยคในการถามและการบอกทิศทาง รวมทั้งตัวอย่างประโยคการปฏิเสธเมื่อไม่รู้ทิศทางที่ถูกถาม เพื่อให้ฟังได้ดียิ่งขึ้น

จากการใช้เทคนิคการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอพบว่า นักเรียนมีความตื่นเต้นและกระตือรือร้นที่จะได้ฟังประโยคที่ยาวขึ้นและมากขึ้น ในขณะที่ฟัง สมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันฟังและคอยจดเสียงที่ตนเองได้ยินเพื่อนำไปปะติดปะต่อกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับเสียงของเจ้าของภาษา จึงทำให้นักเรียนฟังยากและไม่ทันเป็นบางช่วง แต่เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบในส่วนที่จะฟัง จึงทำให้นักเรียนฟังได้เกือบครบทุกส่วน ดังเช่นที่นักเรียนเขียนอนุทินของตนเอง ดังนี้

“...ยังไม่เข้าใจและฟังไม่ทันเท่าไรนัก ได้ช่วยกันออกความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ก็สนุกดี อาจารย์ก็สอนสนุก เป็นกันเอง ไม่เครียด...”

(น้ำฝน อิศวภูมิ. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...กิจกรรมที่ชอบมากที่สุดคือการเลือกสถานการณ์จากเสียงที่ได้ยิน สนุกดี แต่อยากให้อาจารย์เปลี่ยนกลุ่มบ่อยๆ จะได้สนุกมากขึ้น...”

(จิตินันท์ ไพรวลัย. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ในการฟังที่เป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ยากมาก เพราะไม่เคยฟังภาษาอังกฤษที่ยาวขนาดนี้ที่พูดโดยเจ้าของภาษา อีกทั้งต้องนำมาเรียงใหม่ แต่จะพยายามฟังให้ดีขึ้นกว่าเดิม...”

(มณีวรรณ เกษมสุข. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบกิจกรรมการฟังเพื่อเลือกสถานการณ์ เพราะพวกเราได้ฝึกการฟังและได้ทดสอบความรู้...”

(ไอลดา ทองสม. 6 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

3. กิจกรรมหลังฟัง (Post-listening Activities)

ในการจัดกิจกรรมหลังฟังนี้เป็นการแต่งบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติ โดยมีเพื่อนคนอื่นๆ เป็นผู้ตัดสินใจและให้คะแนน โดยมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง ซึ่งมีตัวอย่างให้เลือกโดยการจับสลากและมีครูคอยชี้แนะช่วยเหลือเท่านั้น ดังนั้น ครูสามารถที่จะรู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแ่ล้วมากน้อยเพียงใด จากการสังเกตโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่า ในขณะที่ให้ตัวอย่างสถานการณ์ นักเรียนทุกคนตื่นเต้้นว่ากลุ่มของตนจะได้สถานการณ์ใด เมื่อจับสลากเลือกสถานการณ์ได้แล้ว สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันแต่งบทสนทนา เนื่องจากสมาชิกคนอื่นทำแล้วจึงมีนักเรียนบางคนที่ไม่เสนอความคิดและนั่งอยู่เฉยๆ แต่เมื่อตัวแทนกลุ่มออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียนสมาชิกทุกคนก็ตั้งใจฟัง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสนทนากับนักเรียนบางคนได้ดังนี้

ครู : กิจกรรมการแต่งบทสนทนาและการแสดงบทบาทสมมติเป็นอย่างไรบ้าง

สุนารี

สุนารี : ก็สนุกค่ะ แต่ตอนแต่งบทสนทนานั้นวุ่นวายนิดหน่อยเพราะมีหลายความคิดและหลายประโยค จึงไม่รู้ว่าจะเลือกเอาประโยคไหน

ครู : แล้วกลุ่มของพวกเธอทำอย่างไรละ

สุนารี : ก็ทำการโหวตค่ะ ประโยคไหนที่ได้รับเสียงโหวตมากก็นำมาแต่งให้เป็น

บทสนทนาค่ะ

(ผู้วิจัย, 6 มิถุนายน 2552 : การสนทนา)

ครู : เป็นอย่างไรบ้างละวาสนา แต่งบทสนทนายากไหม

วาสนา : ไม่ยากค่ะ พวกเราดูประโยคที่เคยเรียนมาแล้วนำมาแต่ง

ครู : แล้วช่วงนำเสนอละ เป็นอย่างไร

วาสนา : ก็สนุกดีค่ะ แต่ก็ตื่นเต้้นบ้างเพราะหนูไม่ค่อยได้ออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียนจึงไม่กล้าที่จะแสดงออกค่ะ

ครู : แสดงว่าต่อไปถ้าได้นำเสนอบ่อยๆ หนูก็จะกล้าแสดงออกใช้ไหม

วาสนา : ค่ะ แต่หนูก็อยากให้คนอื่นได้กล้าแสดงออกด้วย

(ผู้วิจัย, 6 มิถุนายน 2552 : การสนทนา)

ผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ผลการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 วงจรที่ 1 เรื่อง การถามและบอกทิศทาง (Asking and Giving Directions) หลังจากเสร็จสิ้นการทำการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และใช้แบบประเมินตามสภาพจริงในการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยา อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนร้อยละและความหมายดังนี้

ร้อยละ 75-100	หมายถึง อยู่ในระดับดี
ร้อยละ 51-74	หมายถึง อยู่ในระดับพอใช้
ร้อยละ 0-50	หมายถึง อยู่ในระดับต้องแก้ไข

ตารางที่ 2 คะแนนร้อยละ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 วงจรที่ 1

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 1					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว เลือกตอบ (4)	ส่วนประภ ทของเรื่อง (4)	ได้ตอบ สื่อสาร (4)	ใบงาน ถูกต้อง (4)	บทบาท สมมติ (4)			
1	2	2	1	2	2	9	45	แก้ไข
2	2	1	1	1	2	7	35	แก้ไข
3	2	2	1	2	3	10	50	แก้ไข
4	2	2	2	3	2	11	55	พอใช้
5	2	1	1	2	1	7	35	แก้ไข
6	2	1	2	2	2	9	45	แก้ไข
7	2	2	1	2	2	9	45	แก้ไข
8	1	1	2	2	3	9	45	แก้ไข
9	2	1	1	1	2	7	35	แก้ไข
10	2	2	1	1	2	8	40	แก้ไข
11	2	1	1	1	2	7	35	แก้ไข

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 1					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว เลือกตอบ (4)	ส่วนประก อบเรื่อง (4)	โต้ตอบ สื่อสาร (4)	ใบงาน ถูกต้อง (4)	บทบาท สมมติ (4)			
12	2	2	2	1	2	9	45	แก้ไข
13	3	3	2	2	3	13	65	พอใช้
14	2	1	1	1	2	7	35	แก้ไข
15	2	1	1	1	2	7	35	แก้ไข
16	2	2	2	2	3	11	55	พอใช้
17	2	1	2	2	3	10	50	แก้ไข
18	3	2	2	2	4	13	65	พอใช้
19	2	1	2	1	3	9	45	แก้ไข
20	2	1	1	1	2	7	35	แก้ไข
21	2	2	3	2	3	12	60	พอใช้
22	2	3	2	2	3	12	60	พอใช้
23	1	2	1	2	3	9	45	แก้ไข
24	2	2	2	3	3	12	60	พอใช้
25	2	2	2	3	3	12	60	พอใช้
รวม	50	41	39	44	62	236	47.2	แก้ไข

จากตารางที่ 2 ผลการสังเกตและประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลระหว่างการทำกิจกรรมในวงจรที่ 1 และเมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการฟังอยู่ในระดับต้องแก้ไข คิดเป็นร้อยละ 47.2

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการ ฟังภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง ผลการวิจัยในวงจรที่ 1 สรุปได้ดังนี้

1. ในการสำรวจความรู้ภูมิหลังหรือคำศัพท์ที่มีเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนรู้นั้น นักเรียนบางคนยังไม่กล้าเสนอความคิดของตนเองเพราะไม่มั่นใจว่าจะถูกต้องหรือไม่ และบางคนก็ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้เลย

2. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยกับเสียงของเจ้าของภาษาจึงบอกว่าเสียงที่ได้ยิน นั้นเร็วเกินไปและฟังไม่ทัน จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือท้อแท้ที่จะฟังต่อไป

3. สมาชิกในกลุ่มบางคน ไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรเนื่องจากมีคนที่ทำงานได้ คอยทำให้คนอื่นอยู่แล้ว

4. นักเรียนสนุกสนานกับการแต่งบทสนทนาด้วยตนเอง แต่ยังขาดความมั่นใจ ในการนำเสนอและไม่ค่อยกล้าแสดงออกเท่าที่ควร

คำถามสำหรับการวิจัยในวงจรที่ 2

1. จะออกแบบกิจกรรมอย่างไรให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นหรือความรู้ ภูมิหลังที่มีอยู่ออกมาให้มากที่สุด
2. จะทำอย่างไรให้นักเรียนฟังเสียงของเจ้าของภาษาได้ทันและไม่เบื่อหน่ายกับ การฟัง
3. จะทำอย่างไรให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น

วงจรที่ 2 การสะท้อนผลจากการปฏิบัติในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

การปฏิบัติในวงจรที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการปรับแผนและเริ่มทำการสอนโดยได้ ศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในวงจรที่ 1 พบว่า กิจกรรมสำรวจความรู้ภูมิหลังที่มีเกี่ยวกับเรื่อง ที่จะเรียนยังไม่ช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นมากเท่าที่ควร นักเรียนส่วนมากฟังเสียงที่พูด บันทึกลงโดยเจ้าของภาษาไม่ทัน สมาชิกในกลุ่มบางคนไม่ให้ความร่วมมือและนักเรียนไม่กล้า แสดงออก ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขปรับปรุงการสำรวจความรู้โดยการใช้คำถามกระตุ้นแล้วให้นักเรียนเขียนตอบแทนการพูดแล้วสนทนากัน ปรับลดระดับความเร็วของเสียงภาษาอังกฤษ และจัดกิจกรรมกลุ่มโดยเปลี่ยนกลุ่มบ่อยขึ้นและให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้นำเสนอเพื่อจะ ได้กล้าแสดงออก และเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเช่นเดียวกับ ในวงจรที่ 1 แต่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง กีฬาและนันทนาการ (Sports and Games) การจัด กิจกรรมสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening Activities)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรที่ 1 พบว่า นักเรียนส่วนมากไม่ กล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำศัพท์หรือวลีที่ตัวเองรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน นักเรียนบางคน ก็ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ คำถามเพื่อกระตุ้นความรู้ภูมิหลังของนักเรียนเช่นเดิมแต่ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อ คำถามโดยการเขียนลงบนกระดาษแล้วนำมาสนทนาอภิปรายในชั้นเรียนด้วยกัน นักเรียนส่วนใหญ่เขียนคำตอบได้มากขึ้น นักเรียนบางคนเขียนคำศัพท์ที่เป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ ครูจึง อนุโลมให้นักเรียนเขียนภาษาไทยลงไปก่อนแล้วนำมาสนทนากันเพื่อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่

ถูกต้อง จากนั้นให้นักเรียนฟังเสียงจากแผ่นซีดีแล้วเลือกคำศัพท์ที่ได้ยิน ในวงจรที่ 1 เสียงที่พูดบันทึกโดยเจ้าของภาษาค่อนข้างเร็วเกินไปสำหรับนักเรียน ในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ปรับลดระดับความเร็วลงแล้วให้นักเรียนตรวจสอบคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬาต่างๆ จากใบความรู้ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการตอบมากขึ้นเนื่องจากรู้คำศัพท์มากขึ้น ดังในการเขียนอนุทินของนักเรียนต่อไปนี้

“...ชอบกิจกรรมแรกคือการเขียนคำศัพท์ที่เคยรู้ลงในกระดาษ เพราะว่า สามารถเขียนเป็นภาษาไทยได้เมื่อไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่เมื่อเฉลยพร้อมกันก็จำได้...”

(ชนาวัดน์ บุตรพรม. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ในการเรียนคำศัพท์ ชอบที่ได้เขียนเพราะไม่ค่อยกลัวพูดเท่าไร กลัวผิดแล้วเพื่อนหัวเราะ แต่ถ้าออกเสียงพร้อมกันก็มั่นใจมากขึ้น...”

(อาริยา เอี่ยมสุข. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบกิจกรรมฟังคำศัพท์แล้วเลือกตอบเพราะว่าตื่นเต้นดีเมื่อเรารอฟังคำที่เราคิดว่าน่าจะใช่ รู้สึกดีใจมากที่สามารถฟังได้...”

(มณีวรรณ เกษมสุข. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ในการเรียนชั่วโมงนี้ ชอบกิจกรรมฟังคำศัพท์แล้วเลือกตอบชอบตั้งแต่ชั่วโมงแรกแล้ว สนุกดี เพราะได้ฟังและรู้คำศัพท์มากขึ้น...”

(มูกระวี ภาดี. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้สนทนากับนักเรียนบางคนเกี่ยวกับกิจกรรมก่อนการฟัง ได้ข้อมูลดังนี้

ครู : เรียนกิจกรรมคำศัพท์เป็นอย่างไรบ้างละ ธนาวิทย์

ธนาวิทย์ : ก็ดีครับ เพราะผมเขียนภาษาอังกฤษไม่ออก ผมจึงเขียนภาษาไทยแทน

ครู : แล้วรู้คำศัพท์ที่เป็นภาษาอังกฤษหรือยังล่ะ

ธนาวิทย์ : รู้ตอนที่ดูคำศัพท์และออกเสียงพร้อมกันครับ

ครู : แล้วฟังและจำได้ไหม

ธนาวิทย์ : ได้บ้างไม่ได้บ้างแต่ผมจะพยายามให้มากขึ้นครับ

(ผู้วิจัย. 27 มิถุนายน 2552 : การสนทนา)

2. กิจกรรมระหว่างฟัง (While-listening Activities)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรที่ 1 พบว่า นักเรียนยังไม่สามารถฟังเสียงของเจ้าของภาษาได้ทัน เนื่องจากเจ้าของเสียงพูดเร็วเกินไปและนักเรียนไม่คุ้นเคยกับการฟังเสียงโดยเจ้าของภาษา เมื่อฟังไม่ทันช่วงระยะหนึ่งแล้วส่วนที่เหลือก็จะตามไม่ทันเนื่องจากประโยชน์ขยวขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและเรียนไม่สนุก

ในวงจรที่ 2 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ (Sports and Games) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับเสียงพูดให้ช้าลงและใช้เทคนิคที่ให้นักเรียนได้คิดเชื่อมโยงความรู้อย่างมากขึ้น โดยการให้นักเรียนเลือกประเภทของกีฬาและเลือกคำกล่าวที่ถูกต้องหรือผิดจากสถานการณ์หรือบทสนทนาที่ได้ยิน และใช้เทคนิคที่ให้ผู้เรียนเปลี่ยนกลุ่มบ่อยกว่าเดิมเพื่อที่จะให้นักเรียนเจอสมาชิกในกลุ่มใหม่และช่วยกันทำงาน จากการสังเกตโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่า นักเรียนส่วนมากมีความตื่นตัวที่ได้ฟังและเกิดความท้าทายว่าจะฟังทันและตอบถูกหรือไม่ บางกลุ่มก็มีการแข่งขันกันว่ากลุ่มไหนจะตอบถูกในแต่ละข้อ ส่วนนักเรียนบางคนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในวงจรที่ 1 ก็มีโอกาได้ช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้น ดังในการเขียนอนุทินของนักเรียนต่อไปนี้

“...ชอบกิจกรรมฟังแล้วเลือกตอบประเภทของกีฬา เพราะสนุกดี ทำให้ได้ลุ้นว่าคำที่ได้ยินและนำมาเชื่อมโยงประเภทกีฬานั้นจะถูกหรือไม่...”

(ไอลดา ทองสม. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบกิจกรรมเลือกตอบถูก-ผิด เพราะว่าสนุกสนานและได้ทำงานเป็นกลุ่ม ได้ออกความคิดเห็นร่วมกันและได้เปลี่ยนกลุ่มบ่อยทำให้ได้ทำงานร่วมกันอย่างสนุกสนาน...”

(จิรนุช บุตรพรม. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...เนื้อหาที่ชอบมากที่สุดคือ การฟังแล้วเลือกตอบถูก-ผิดเพราะเป็นการฟังแล้วทำให้เราได้คิดไปคิดว่าคำกล่าวนี้ถูกหรือผิด...”

(สุชาดา อัสวภูมิ. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบการฟังแล้วเลือกประเภทกีฬา เพราะสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สื่อสารกับเพื่อนๆ ในกลุ่มและได้พูดคุยและถามเพื่อนในกลุ่มเรื่องการเรียนได้...”

(สุกัญญา สิงขระเมือง. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสนทนากับนักเรียนบางคนเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านี้ได้
ข้อมูลดังนี้

ครู : กิจกรรมการฟังในชั่วโมงนี้เป็นอย่างไรบ้าง นาดยา

นาดยา : ก็ดีค่ะ สนุก เพื่อนๆ ก็ช่วยเหลือกันดีค่ะ

ครู : แล้วชอบกิจกรรมไหนมากที่สุดล่ะ

นาดยา : ชอบกิจกรรมฟังแล้วเลือกประเภทกีฬาค่ะ เพราะหนูได้คิดมากขึ้น

ครู : แสดงว่าฟังทันและตอบถูกใช่ไหม

นาดยา : ก็ทันบ้างไม่ทันบ้างค่ะ เพื่อนๆ ในกลุ่มช่วยกันฟังทำให้ตอบถูกมากกว่า
กลุ่มอื่นๆ ค่ะ

(ผู้วิจัย. 27 มิถุนายน 2552 : การสนทนา)

3. กิจกรรมหลังฟัง (Post-listening Activities)

หลังจากที่พบจากการจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 1 ว่านักเรียนส่วนมากยังไม่กล้าแสดงออกเท่าที่ควรในเรื่องของการนำเสนอบทสนทนาภาษาอังกฤษ และเนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีจำนวนมากจึงทำให้มีนักเรียนบางคนหลีกเลี่ยงการพูดหน้าชั้น โดยให้สมาชิกคนที่กล้าแสดงออกไปพูดแทน สำหรับในวงจรที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อแต่งบทสนทนาเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการโดยใช้คำศัพท์และประโยคที่ได้จากการเรียนที่ผ่านมา ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกมากขึ้น จากการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่า นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันทำงานเป็นอย่างดี นักเรียนคนใดที่จับคู่กับคนที่เรียนได้ดั่งงานก็จะเสร็จเร็วกว่าคู่ที่คนที่เรียนไม่ค่อยได้จับคู่กัน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสนทนากับนักเรียนบางคน ดังนี้

ครู : กิจกรรมแต่งบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติเป็นอย่างไรบ้างละ จูตินันท์

จูตินันท์ : ง่ายมากค่ะ ใช้เวลาไม่นานหนูก็แต่งเสร็จ

ครู : ทำงานร่วมกับเพื่อนมีปัญหาอะไรไหม

จูตินันท์ : ไม่มีค่ะ คู่ของหนูช่วยกันทำงานดีค่ะ

ครู : แล้วเธอล่ะ ธนาวิวัฒน์

ธนาวิวัฒน์ : ก็ยากพอสมควรครับ เลยใช้เวลานานไปหน่อย

ครู : แล้วเพื่อนไม่ช่วยทำงานหรือ

ชนาวัดน์ : ช่วยครับ แต่ก็ช้าเพราะเราเรียนไม่ค่อยได้เท่าไรครับ

(ผู้วิจัย. 27 มิถุนายน 2552 : การสนทนา)

สำหรับการเขียนอนุทินของนักเรียน มีดังนี้

“...ชอบการแต่งบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อแสดงบทบาทสมมติ ถึงจะยากแต่ก็สนุก...”

(นภกรณ ประเสริฐสังข์. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...การสนทนาสนุกดี ทำให้กล้าแสดงออกมากกว่าเดิมและออกเสียงภาษาอังกฤษดีกว่าเดิม...”

(อุมาพร พลมนตรี. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชั่วโมงที่แล้วไม่ได้ออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียน แต่ชั่วโมงนี้ได้ออกมานำเสนอ จึงทำให้ตื่นเต้นมาก...”

(เกศกนก สุวรรณ. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...คู่ของตนเองแต่งบทสนทนาไม่ค่อยได้ ก็เลยไม่ค่อยกล้าแสดงออกเท่าไร เพราะกลัวพูดผิดแล้วเพื่อนหัวเราะ...”

(จามิกร ฝัះทอง. 27 มิถุนายน 2552 : การเขียนอนุทิน)

ผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
ผลการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 วงจรที่ 2 เรื่อง กีฬาและ
นันทนาการ (Sports and Games) หลังจากเสร็จสิ้นการทำการสอน ผู้วิจัยได้สังเกต
พฤติกรรมการเรียนรู้และใช้แบบประเมินตามสภาพจริงในการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยา อำเภอ
โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนร้อยละและความหมายดังนี้

ร้อยละ 75-100	หมายถึง อยู่ในระดับดี
ร้อยละ 51-74	หมายถึง อยู่ในระดับพอใช้
ร้อยละ 0-50	หมายถึง อยู่ในระดับต้องแก้ไข

ตารางที่ 3 คะแนนร้อยละ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินการ
ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 วงจรที่ 2

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 2					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว เลือกตอบ (4)	ส่วน ประกอบเรื่อง (4)	โต้ตอบ สื่อสาร (4)	ใบงาน ถูกต้อง (4)	บทบาท สมมติ (4)			
1	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
2	2	2	2	2	3	11	55	พอใช้
3	2	3	2	2	3	12	60	พอใช้
4	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
5	2	2	2	2	2	10	50	พอใช้
6	2	2	2	2	3	11	55	พอใช้
7	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
8	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
9	2	2	1	1	2	8	40	แก้ไข
10	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
11	3	2	2	2	2	11	55	พอใช้
12	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
13	3	3	2	3	4	15	75	ดี
14	2	1	1	2	2	8	40	แก้ไข
15	3	2	2	2	2	11	55	พอใช้
16	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
17	3	3	2	2	3	13	65	พอใช้
18	3	3	3	3	4	16	80	ดี
19	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
20	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
21	3	3	3	3	3	15	75	ดี

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 2					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว เลือกตอบ (4)	ส่วน ประกอบเรื่อง (4)	ได้ตอบ สื่อสาร (4)	ใบงาน ถูกต้อง (4)	บทบาท สมมติ (4)			
22	3	3	3	3	3	15	75	ดี
23	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
24	3	3	3	3	3	15	75	ดี
25	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
รวม	60	69	52	58	72	311	62.2	พอใช้

จากตารางที่ 3 ผลการสังเกตและประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลระหว่างการทำกิจกรรมในวงจรที่ 2 และเมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการฟังอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 62.2

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง ผลการวิจัยในวงจรที่ 2 สรุปได้ดังนี้

1. เมื่อให้นักเรียนเขียนคำศัพท์หรือวลีที่เลขรู้ในขั้นตอนการสำรวจความรู้ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียนออกมาได้มากกว่าการพูดออกเสียง เนื่องจากนักเรียนบางคน ไม่รู้คำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษจึงไม่กล้าพูด ในการเขียนนักเรียนสามารถเขียนเป็นภาษาไทยได้ เมื่อนำมาสนทนากันในชั้นเรียนก็ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ไปพร้อมกัน
2. ในวงจรที่ 1 เนื่องจากนักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับเสียงของเจ้าของภาษาจึงรู้สึกว่เสียงที่ได้ยินนั้นเร็วเกินไปทำให้ฟังไม่ทัน เมื่อปรับเสียงให้ช้าลงและเว้นระยะเสียงให้ยาวขึ้น นักเรียนส่วนมากสามารถฟังได้ทันแต่มีบางส่วนที่ยังคงฟังไม่ทัน
3. จากการเปลี่ยนกลุ่มให้บ่อยขึ้น นักเรียนส่วนมากให้ความร่วมมือกับสมาชิกมากขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในครั้งที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อที่จะทำงานกลุ่มให้เสร็จทันเวลาและเสร็จก่อนเพื่อนกลุ่มอื่น
4. การแสดงบทบาทสมมติทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากนักเรียนได้ทำงานเป็นคู่ทำให้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและความสามารถได้อย่างเต็มที่ แต่เนื่องจากไม่สามารถที่จะสนทนาหน้าชั้นเรียนได้ครบทุกกลุ่ม จึงทำให้บางคนที่ยังไม่ได้นำเสนอ ยังไม่มีความกล้าแสดงออกเท่าที่ควร

คำถามสำหรับการวิจัยในวงจรที่ 3

1. ทำอย่างไรนักเรียนจึงจะสามารถระลึกคำศัพท์ วลีหรือประโยคที่รู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม
2. ควรจัดกิจกรรมอย่างไรให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนานและสามารถฟังได้ทันและฟังได้ดีขึ้น
3. ทำอย่างไรให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้นำเสนอผลงานของตนเองเพื่อให้กล้าแสดงออกมากขึ้น

วงจรที่ 3 การสะท้อนผลจากการปฏิบัติในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

จากการสะท้อนผลการปฏิบัติจากวงจรที่ 2 มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ซึ่งผลสะท้อนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความกล้าแสดงออกในการพูดนำเสนอคำศัพท์ที่ตนเองรู้เท่าที่ควร แต่เมื่อมีโอกาสได้เขียนออกมาก่อนแล้วนำมาสนทนากันก็จะกล้าพูดแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น เมื่อปรับเปลี่ยนที่พูดโดยเจ้าของภาษาให้ช้าลงกว่าเดิมแต่ก็ยังมีนักเรียนบางคนที่ยังไม่ทันและเกิดความตกใจ เมื่อฟังไม่ทันคำหนึ่งแล้วจะทำให้ฟังคำอื่นไม่ทันไปด้วย นักเรียนบางกลุ่มมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มว่าคำตอบของกลุ่มตนเองนั้นจะเป็นคำตอบที่ถูกต้องหรือไม่ จากการเปลี่ยนกลุ่มบ่อยครั้งขึ้นส่งผลให้นักเรียนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มเกิดความพยายามที่จะให้ความร่วมมือกันเนื่องจากสมาชิกในกลุ่มยังไม่รู้ว่าใครสามารถทำงานได้หรือไม่ได้และตระหนักว่าต้องทำงานให้เสร็จทันเวลา เมื่อให้จับคู่สนทนาแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นและช่วยกันแต่งบทสนทนา แต่ก็ยังไม่กล้านำเสนอหน้าชั้นเรียนเท่าที่ควร ในวงจรนี้ ผู้วิจัยใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่น่าสนใจ (Places of Interests) เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเช่นเดียวกับในวงจรที่ 1 และวงจรที่ 2 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างนี้

1. กิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening Activities)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรที่ผ่านมา เมื่อใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ระลึกถึงความรู้ภูมิหลังที่ตนเองมีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นมากเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงได้ใช้เทคนิคการเขียนก่อนแล้วสนทนาและอภิปรายทีหลัง ทำให้ผู้เรียนเริ่มมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและแสดงออกถึงความรู้ภูมิหลังที่มีอยู่โดยการพูดออกมาด้วยและเขียนไปด้วย มีนักเรียนส่วนน้อยที่ยังคงเขียนเป็นภาษาไทย ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มย่อยเพื่อแข่งขันกันฟัง

และเขียนคำศัพท์ที่ได้ยิน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีทั้งทักษะการฟังและการเขียน พร้อมทั้งกระบวนการทำงานกลุ่มไปด้วย จากการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่า นักเรียนส่วนมากมีความกระตือรือร้นที่จะฟังและให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากเป็นการแบ่งกลุ่มแบบคละกันจึงทำให้มีการแบ่งหน้าที่กันทำอย่างชัดเจนทั้งผู้ฟังและผู้เขียน ไม่ปล่อยให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งทำงานเพียงคนเดียว เมื่อผลการฟังปรากฏว่าถูกต้อง นักเรียนทุกคนจึงรู้สึกภูมิใจ ดังการเขียนอนุทินของนักเรียน ดังนี้

“...กิจกรรมวันนี้สนุกมาก ชอบกิจกรรมฟังแล้วเขียนคำศัพท์ที่ได้ยิน เพื่อนในกลุ่มก็ช่วยเหลือกันดี ตนเองเป็นคนเขียนจึงต้องตั้งใจฟังและเขียนด้วย...”

(สุกัญญา ดิงยะเมือง. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบฟังแล้วเขียนคำศัพท์ที่ได้ยิน เพราะสนุกดี ได้ฝึกความเร็วและฝึกการเขียนด้วย...”

(มณีวรรณ เกษมสุข. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...อยากทำกิจกรรมฟังแล้วเขียนตอบคำศัพท์ที่ได้ยิน เพราะได้ฝึกทั้งการฟังและการเขียนสมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่กันทำดีมาก...”

(นภาพรณี ประเสริฐสังข์. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ได้แข่งขันกับกลุ่มอื่นสนุกมาก โดยเฉพาะการฟังแล้วเขียนคำศัพท์ที่ได้ยิน กลุ่มของพวกเราได้คะแนนเต็มเลย...”

(จามิกร ฝัះทอง. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สนทนากับนักเรียนบางคนหลังจากที่เล่นเกมการฟังแล้วเขียนคำศัพท์ที่ได้ยิน ดังนี้

ครู : โนรี กิจกรรมฟังแล้วเขียนคำศัพท์วันนี้เป็นอย่างไร

โนรี : ก็ดีค่ะ แต่กลุ่มของพวกหนูฟังไม่ทันเท่าไร จึงทำให้เขียนไม่ทันไปด้วย

ครู : แล้วเธอทำหน้าที่อะไรละในกลุ่มตนเอง

โนรี : ฟังค่ะ เพราะหนูเขียนไม่ค่อยเก่ง

ครู : ถ้าจั้นก็ฝึกฟังและฝึกเขียนให้มากๆ นะ

(ผู้วิจัย. 18 กรกฎาคม 2552 : การสนทนา)

2. กิจกรรมระหว่างฟัง (While-listening Activities)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนมากชอบการแข่งขันกัน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจึงจัดให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มโดยใช้เกมคำศัพท์ กล่าวคือ เมื่อนักเรียนฟังเกี่ยวกับกิจกรรมที่กำลังเกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ แล้ว นักเรียนในกลุ่มจะต้องยกคำศัพท์ที่เป็นสถานที่ที่สามารถทำกิจกรรมนั้นได้ กลุ่มไหนยกได้เร็วกว่าก็จะได้คะแนน จากการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่า นักเรียนทั้งหมดให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่จะฟังเพื่อที่จะตอบได้เป็นกลุ่มแรก กิจกรรมนี้ไม่มีนักเรียนคนใดที่ไม่ให้ความสนใจเลยเพราะว่าสมาชิกแต่ละคนถือคำศัพท์ไว้ในมือและรอตอบอย่างตั้งใจ และเมื่อฟังแล้วนักเรียนส่วนใหญ่ก็ตอบถูก และมีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการเขียนอนุทิน ดังนี้

“...ชอบกิจกรรมจับคู่กิจกรรมและสถานที่ เพราะได้ฝึกความว่องไวและความรวดเร็วในการตอบและได้ความรู้ด้วย...”

(อาริยา เข็มสุข. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ดีมาก ชอบเกมจับคู่เลือกสถานที่ เพราะได้เล่นเป็นกลุ่ม ฝึกความสามัคคีกันดีมากอยากให้มีการให้เล่นเยอะกว่านี้...”

(ภิญญารัตน์ ม่วงเกิน. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบเกมการจับคู่กิจกรรมและสถานที่ค่ะ เพราะตื่นเต้นดีและเพื่อนในกลุ่มก็ช่วยเหลือ กันดีค่ะ อยากให้จัดกิจกรรมที่ตื่นเต้นกว่านี้จะดีมากค่ะ...”

(น้ำฝน อัสวภูมิ. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบการจับคู่กิจกรรมและสถานที่ เพราะสนุกและได้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมกลุ่มของพวกเราได้คะแนนเยอะกว่ากลุ่มอื่น...”

(นิภากร บุตรพรม. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สนทนากับนักเรียนหลังจากการทำกิจกรรมฟังแล้วจับคู่กิจกรรมและสถานที่ ดังนี้

ครู : กิจกรรมนี้เป็นอย่างไรบ้างละ ไอลดา

ไอลดา : สนุกมากค่ะ ตื่นเต้นดี

ครู : แล้วฟังและตอบได้ไหม

โอดดา : ฟังและตอบได้ค่ะ แต่ยกไม่ทันกลุ่มอื่น

ครู : ต่อกันไปก็รีบยกและตอบให้ทันนะ

(ผู้วิจัย. 18 กรกฎาคม 2552 : การสนทนา)

3. กิจกรรมหลังฟัง (Post-listening Activities)

ผู้วิจัยพบว่า การทำใบงานเกี่ยวกับการสร้างบทสนทนาโดยใช้คำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนมาเป็นกิจกรรมที่นักเรียนส่วนมากชอบ แต่นักเรียนบางส่วนยังคงไม่กล้าที่จะนำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน ผู้วิจัยจึงจัดให้นักเรียนทุกคนได้ทำงานเป็นคู่เพื่อจะได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเต็มที่มีโอกาสนำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกคน เพื่อให้มีความกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ดังปรากฏในการเขียนอนุทิน ดังนี้

“...กิจกรรมจับคู่แต่งบทสนทนาแล้วสนทนาหน้าชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่ชอบมาก เพราะทำให้กล้าพูด กล้าแสดงออก และได้ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้องด้วย...”

(วัลภา บัวบาล. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบกิจกรรมแต่งบทสนทนาหลายๆ เพราะได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาเพื่อสร้างบทสนทนาและนำเสนอหน้าชั้นเรียน ทำให้กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น...”

(จิตินันท์ ไพรวัดย์. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ได้นำเสนอหน้าชั้นเรียนแล้วรู้สึกทึ่งว่าสนุก รู้ว่าตนเองทำได้และไม่ค่อยยากเท่าไรนัก อยากพูดบ่อยๆ...”

(อุมาพร พลมนตรี. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...กิจกรรมแต่งบทสนทนาสนุกดี ได้ฝึกแต่งบทสนทนาตามสถานการณ์ที่คิด และได้นำเสนอหน้าชั้นเรียนด้วย ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น...”

(จิรนุช บุตรพรม. 18 กรกฎาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

จากการสนทนากับนักเรียนบางคนหลังจากการทำกิจกรรมแต่งบทสนทนา ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนส่วนมากรู้สึกดีกับการแต่งบทสนทนาแต่ยังไม่มีความกล้าแสดงออก เนื่องจากกลัวพูดผิดแล้วเพื่อนจะหัวเราะเยาะ โดยสังเกตได้จากการสนทนากับนักเรียน ดังนี้

ครู : กิจกรรมแต่งบทสนทนาเป็นอย่างไรบ้างละ มุกระวี

มุกระวี : ก็ดีค่ะ หนูแต่งได้เร็วขึ้นกว่าเดิม

ครู : แล้วการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเป็นอย่างไรบ้างละ

มุกระวี : ก็ตื่นเต้นมากค่ะ ตอนแรกกลัวมากเพราะกลัวพูดผิดแล้วเพื่อนจะ

หัวเราะเยาะ

ครู : แล้วตอนนี้รู้สึกอย่างไรละ

มุกระวี : ดีขึ้นค่ะ ตรงไหนหนูจำไม่ได้หนูก็อ่านค่ะ

ครู : ต่อไปก็พยายามจำให้ได้มากขึ้นนะ

(ผู้วิจัย. 18 กรกฎาคม 2552 : การสนทนา)

ผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ผลการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 วงจรที่ 3 เรื่อง สถานที่ที่น่าสนใจ (Places of Interests) หลังจากเสร็จสิ้นการทำภาระสอน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และใช้แบบประเมินตามสภาพจริงในการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยา อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนร้อยละและความหมายดังนี้

ร้อยละ 75-100 หมายถึง อยู่ในระดับดี

ร้อยละ 51-74 หมายถึง อยู่ในระดับพอใช้

ร้อยละ 0-50 หมายถึง อยู่ในระดับต้องแก้ไข

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4 คะแนนร้อยละ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินการ
ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 วงจรที่ 3

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 3					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว เลือกตอบ (4)	ส่วน ประกอบเรื่อง (4)	โต้ตอบ สื่อสาร (4)	ใบงาน ถูกต้อง (4)	บทบาท สมมติ (4)			
1	4	3	3	3	4	17	75	ดี
2	4	3	2	2	3	14	70	พอใช้
3	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
4	4	3	2	3	4	16	80	ดี
5	3	2	2	3	3	13	65	พอใช้
6	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
7	4	3	2	3	3	15	75	ดี
8	4	3	2	3	3	15	75	ดี
9	3	2	1	2	3	11	55	พอใช้
10	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
11	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
12	3	3	2	3	4	15	75	ดี
13	4	3	3	3	4	17	85	ดี
14	3	2	2	2	3	12	60	พอใช้
15	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
16	4	3	2	3	4	16	80	ดี
17	4	3	2	3	4	16	80	ดี
18	4	3	3	4	4	18	90	ดี
19	4	3	2	3	3	15	75	ดี
20	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
21	4	3	3	3	4	17	85	ดี

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 3					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว	ส่วน	โต้ตอบ	ใบงาน	บทบาท			
	เลือกตอบ (4)	ประกอบเรื่อง (4)	สื่อสาร (4)	ถูกต้อง (4)	สมมติ (4)			
22	4	3	3	3	4	17	85	ดี
23	4	3	2	3	3	15	75	ดี
24	4	3	3	3	4	17	85	ดี
25	4	3	3	3	4	17	85	ดี
รวม	90	72	56	73	86	377	75.4	ดี

จากตารางที่ 4 ผลการสังเกตและประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลระหว่างการทำกิจกรรมในวงจรที่ 3 เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการฟังอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 75.4

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง ผลการวิจัยในวงจรที่ 3 สรุปได้ดังนี้

1. จากการให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่เขารู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน นักเรียนส่วนมากรู้สึกสบายใจที่จะเขียนและพูดแสดงความคิดเห็นไปด้วย แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังคงต้องการเขียนในกระดาษมากกว่าพูดและยังคงเขียนคำภาษาไทยด้วย
2. นักเรียนส่วนมากชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกัน และเนื่องจากมีการเปลี่ยนกลุ่มบ่อยครั้งขึ้นทำให้สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสได้ทำงานและช่วยเหลือกันทุกคน ยังคงมีนักเรียนบางกลุ่มที่สมาชิกส่วนมากฟังไม่ทัน ทำให้ทั้งกลุ่มฟังไม่ทันไปด้วย
3. นักเรียนส่วนมากเริ่มคุ้นเคยกับเสียงที่พูดโดยเจ้าของภาษาโดยไม่รู้ตัว เพราะผู้วิจัยได้ใช้ความเร็วในระดับปกติ ซึ่งมีนักเรียนส่วนน้อยที่เห็นว่าเสียงที่ได้ยินนั้นเร็วเกินไป
4. จากการให้นักเรียนทุกคนได้มีการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่และมีความกล้าแสดงออก ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ตามชอบใจและให้มีโอกาสได้นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกคน นักเรียนส่วนมากชอบการแสดงบทบาทสมมติ แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังคงไม่กล้าแสดงออกเนื่องจากกลัวพูดผิดแล้วเพื่อนจะหัวเราะเยาะ

คำถามสำหรับการวิจัยในวงจรที่ 4

1. ทำอย่างไรให้นักเรียนทุกคนกล้าพูดแสดงความคิดเห็นและแสดงความรู้ที่ตนเองมีอยู่ออกมาให้มากที่สุดโดยไม่ต้องเขียนลงบนกระดาษ
2. จะจัดกิจกรรมอย่างไรให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานและฝึกการฟังไปพร้อมๆ กัน โดยไม่รู้สึกลัวเสียงที่ได้ยินนั้นเร็วเกินไป
3. ทำอย่างไรให้นักเรียนทุกคน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และมีความกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น

วงจรที่ 4 การสะท้อนผลจากการปฏิบัติในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

จากการสะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรที่ 3 พบว่านักเรียนส่วนมากเริ่มมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้ภูมิหลังที่ตัวเองมีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน โดยมีทั้งการพูดและการเขียนไปพร้อมๆ กัน แต่ในขณะเดียวกันก็มีนักเรียนส่วนน้อยที่ยังคงเขียนเป็นภาษาไทยอยู่บ้าง แต่เมื่อนำมาสนทนาอภิปรายร่วมกันก็จะกล้าพูดแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยได้ใช้ความเร็วของเสียงที่พูดบันทึกโดยเจ้าของภาษาในระดับปกติ ซึ่งมีนักเรียนส่วนน้อยที่บอกว่าเสียงที่ได้ยินนั้นเร็วเกินไป ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการฟังเป็นกลุ่มเพื่อแข่งขันเอาชนะกัน จากการเปลี่ยนกลุ่มบ่อยครั้งขึ้นทำให้นักเรียนทุกคนช่วยเหลือกันทำงานเป็นอย่างดีเพื่อที่จะทำให้กลุ่มของตนเองชนะกลุ่มอื่น นักเรียนส่วนมากกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกในการสนทนาหน้าชั้นเรียนตามบทสนทนาที่แต่งขึ้นตามสถานการณ์ที่ตนเองสนใจ แต่มีนักเรียนบางคนที่ยังไม่กล้าแสดงออกเพราะไม่มีความมั่นใจในการพูด การออกเสียงและกลัวว่าเพื่อนจะหัวเราะเยาะถ้าตนเองพูดผิด ในวงจรที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเช่นเดียวกับในวงจรที่ 1, 2 และวงจรที่ 3 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening Activities)

กิจกรรมในขั้นตอนนี้ที่ผ่านมาผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้ที่มีอยู่ เพราะยังมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ในวงจรนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนได้พูดแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องเขียน ซึ่งนักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย เมื่อมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กัน นักเรียนส่วนมากจดบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุดบันทึกของตนเอง ผู้วิจัยใช้เกมคำศัพท์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนฟัง โดยให้นักเรียนฟังคำกริยาแล้วเลือกคำนามที่มาจากกริยา

เหล่านั้นไปติดบนกระดาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้แข่งขันกับกลุ่มอื่น จากการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่า นักเรียนทั้งหมดมีความสนุกสนานและมีความกระตือรือร้นที่จะฟังและนำคำศัพท์ที่กลุ่มของตนเองฟังได้ไปติดบนกระดานจึงทำให้เกิดความวุ่นวายเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนต้องการให้กลุ่มของตนเองเป็นฝ่ายชนะ โดยสังเกตจากการเขียนอนุทินของนักเรียน ดังนี้

“...กิจกรรมวันนี้สนุกมาก โดยเฉพาะการติดคำศัพท์บนกระดาน เพื่อนๆ มีความสามัคคีกันและช่วยกันฟังดีมาก...”

(นิติยา บุตรภักดี. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบกิจกรรมที่แบ่งเป็น 3 กลุ่ม แล้วนำคำศัพท์ไปติดบนกระดาน เพราะสนุกที่ได้แข่งขันความเร็วด้วย แต่เสียงที่ได้ยินยังเร็วนิดหน่อยก็เลยฟังไม่ค่อยทัน...”

(เกวติ ประเสริฐสังข์. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ถึงแม้ว่าเสียงที่ได้ยินอาจจะไม่ชัดและเร็วไปนิดหน่อยแต่กิจกรรมวิ่งติดคำศัพท์ก็สนุกดี...”

(ธนาวัฒน์ บุตรพรม. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...กิจกรรมติดคำศัพท์สนุกดี เพราะได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและได้ช่วยกันหาคำศัพท์ ได้รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นด้วย...”

(นาตยา สงเคราะห์. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สนทนากับนักเรียนบางคนหลังจากการจัดกิจกรรมการฟังคำศัพท์แล้วติดบนกระดาน ดังนี้

ครู : กิจกรรมการฟังแล้วติดคำศัพท์เป็นอย่างไรบ้าง สุชาดา

สุชาดา : สนุกมากค่ะ แต่ก็เหนื่อยด้วยค่ะ

ครู : เห็นวิ่งชนกับเพื่อนด้วยใช่ไหม

สุชาดา : ค่ะ แต่ก็ไม่เป็นไรเพื่อชัยชนะของกลุ่ม หนูทนได้ค่ะ

ครู : ดีมาก เป็นการฝึกการทำงานเป็นทีมด้วยนะ

(ผู้วิจัย. 8 สิงหาคม 2552 : การสนทนา)

2. กิจกรรมระหว่างฟัง (While-listening Activities)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่ม นักเรียนส่วนมากเกิดความสนุกสนานและเกิดความสามัคคีภายในกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้ทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่และกิจกรรมคู่ในการฟังเพื่อการแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนทั้งหมดเกิดความกระตือรือร้นในการฟัง เกิดความสามัคคีและเกิดความคิดริเริ่มในการนำสิ่งที่ได้ฟังผนวกเข้ากับความรู้ที่มีอยู่เพื่อตอบคำถามให้ได้อย่างถูกต้อง จากการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างโดยการบันทึกวิดีโอ พบว่า เมื่อมีการแบ่งกลุ่มใหญ่เป็น 2 กลุ่ม เพื่อฟังบทสนทนาแล้วเขียนเรียงตามลำดับตามที่ได้ยินจากแผ่นซีดี นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างเป็นระบบ มีการประสานงานเพื่อแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ ทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ดังปรากฏในการเขียนอนุทินของนักเรียน ดังนี้

“...ชอบกิจกรรมเรียงประโยคเพราะสนุกดี เป็นการทำงานกลุ่มที่ทุกคนทำงานร่วมกันดีมาก จนทำให้ทีมของพวกเราชนะ...”

(อาริยา เขียมสุข. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...กิจกรรมที่ชอบมากที่สุด คือ กิจกรรมฟังแล้วเรียงคำศัพท์ เพราะได้ทำงานเป็นกลุ่มมีความสามัคคีและมีความสุข...”

(จารุพันธ์ สิงห์หอม. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ประทับใจกิจกรรมการฟังแล้วเรียงคำศัพท์ เพราะสนุกสนานและได้ความรู้ ถ้าหากคิด คนหนึ่งที่เหลือก็ต้องผิด ไปด้วย...”

(ชนาวิทย์ บุตรพรม. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบกิจกรรมที่เป็นการฟังแล้วเรียงคำศัพท์ เพราะสนุกดี ไม่เครียด ได้เรียนรู้คำศัพท์และทำงานเป็นทีม...”

(จตุพันธ์ ไพรวลัย. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

หลังจากการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้แล้ว ผู้วิจัยได้สนทนากับนักเรียนบางคน ผลปรากฏดังนี้

ครู : กิจกรรมวันนี้เป็นอย่างไรบ้าง นิภากร

นิภากร : กิจกรรมสนุกดีมากค่ะ ได้จับกลุ่มทำงาน

ครู : แล้วชอบกิจกรรมไหนมากที่สุดละ

นิภากร : ชอบกิจกรรมฟังบทสนทนาแล้วเรียงตามลำดับ

ครู : แล้วเสียงที่ได้ยินเป็นอย่างไรบ้าง

นิภากร : ค่อนข้างช้ากว่าเดิมค่ะ ฟังง่ายขึ้น เข้าใจมากขึ้น สนุกดีค่ะ

(ผู้วิจัย. 8 สิงหาคม 2552 : การสนทนา)

3. กิจกรรมหลังฟัง (Post-listening Activities)

จากการจัดกิจกรรมในวงจรที่ผ่านมา เมื่อนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มใหญ่จะมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ให้ความร่วมมือเพราะว่ามีนักเรียนบางคนที่ทำงานแทนเพื่อน สมาชิกในกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างทำให้ไม่สามารถตัดสินใจว่าจะเลือกใช้ความคิดเห็นของใครจึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ผู้วิจัยจึงจัดให้นักเรียนได้ทำงานเป็นคู่เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและนำเสนอผลงานของตนเองได้มากที่สุด สังเกตได้จากการเขียนอนุทินของนักเรียน ดังนี้

“...ชอบกิจกรรมสนทนา เพราะได้ฝึกการแต่งบทสนทนาและทำให้กล้าแสดงออก...”

(ไอลดา ทองสม. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ชอบกิจกรรมจับคู่แต่งบทสนทนาเพราะทำให้แต่งบทสนทนาได้ดีขึ้น ได้ออกไปนำเสนอหน้าชั้นเรียนทำให้หายกลัวไปบ้าง...”

(นภภรณ์ ประเสริฐสังข์. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...ได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษและการออกเสียงที่ถูกต้องจากการสนทนาหน้าชั้นเรียน จากที่ไม่กล้าแสดงออกเลย ตอนนี้กล้าพูดมากขึ้น...”

(เกศกนก สุวรรณ. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

“...มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น แต่ก็ยังกลัวการพูดภาษาอังกฤษอยู่บ้าง แต่ถ้าหากฝึกบ่อยๆ จะกล้าพูดมากยิ่งขึ้น...”

(จามิกร ห้วยทอง. 8 สิงหาคม 2552 : การเขียนอนุทิน)

จากการสนทนากับนักเรียนบางคน ทำให้ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ดังปรากฏในการสนทนา ดังนี้

ครู : กิจกรรมการจับคู่แต่งบทสนทนาเป็นอย่างไรบ้าง มณีวรรณ

มณีวรรณ : ก็ดีค่ะ หนูกล้าพูดมากขึ้นกว่าเดิมค่ะ

ครู : แล้วตอนแรกคิดอย่างไรล่ะ

มณีวรรณ : กลัวมากค่ะ กลัวพูดผิดแล้วครูทำโทษและเพื่อนหัวเราะ

ครู : แล้วตอนนี้ล่ะ คิดอย่างไรบ้างล่ะ

มณีวรรณ : หนูไม่กลัวแล้วค่ะ เพราะถ้าพูดผิดครูก็ช่วยบอกและเพื่อนก็คอยให้กำลังใจหนูค่ะ

(ผู้วิจัย. 8 สิงหาคม 2552 : การสนทนา)

ผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ผลการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 วงจรที่ 4 เรื่อง กิจกรรม (Activities) หลังจากเสร็จสิ้นการทำการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และใช้แบบประเมินตามสภาพจริงในการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนชัยศรีวิทยา อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนร้อยละและความหมายดังนี้

ร้อยละ 75-100

หมายถึง อยู่ในระดับดี

ร้อยละ 51-74

หมายถึง อยู่ในระดับพอใช้

ร้อยละ 0-50

หมายถึง อยู่ในระดับต้องแก้ไข

ตารางที่ 5 คะแนนร้อยละ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลัง จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินการ
ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 วงจรที่ 4

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 4					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว เลือกตอบ (4)	ส่วน ประกอบเรื่อง (4)	ได้ตอบ สื่อสาร (4)	ใบงาน ถูกต้อง (4)	บทบาท สมมติ (4)			
1	4	4	2	4	4	18	90	ดี
2	4	3	2	3	4	16	80	ดี
3	4	3	2	3	3	15	75	ดี
4	4	3	3	3	4	17	85	ดี
5	3	3	2	3	4	15	75	ดี
6	4	3	2	3	4	16	80	ดี
7	4	3	2	3	4	16	80	ดี
8	4	3	2	3	4	16	80	ดี
9	3	2	2	3	3	13	65	พอใช้
10	4	3	2	3	3	15	75	ดี
11	4	3	3	3	4	17	85	ดี
12	4	3	2	3	4	16	80	ดี
13	4	4	3	3	4	18	90	ดี
14	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
15	3	3	2	3	3	14	70	พอใช้
16	4	3	3	3	4	17	85	ดี
17	4	3	3	3	4	17	85	ดี
18	4	4	3	4	4	19	95	ดี
19	4	3	3	3	4	17	85	ดี
20	4	3	2	3	4	16	80	ดี
21	4	4	3	3	4	18	90	ดี
22	4	4	3	3	4	18	90	ดี

เลขที่	การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม วงจรที่ 4					รวม (20)	คะแนน ร้อยละ	ความ หมาย
	ฟังแล้ว เลือกตอบ (4)	ส่วน ประกอบเรื่อง (4)	โต้ตอบ สื่อสาร (4)	ใบงาน ถูกต้อง (4)	บทบาท สมมติ (4)			
23	4	3	2	3	4	16	80	ดี
24	4	4	3	4	4	19	95	ดี
25	4	3	3	4	4	18	90	ดี
รวม	96	80	61	79	95	411	82.2	ดี

จากตารางที่ 5 ผลการสังเกตและประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลระหว่างการทำกิจกรรมในวงจรที่ 4 เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการฟังอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 82.2 นอกจากผลการสังเกตโดยใช้แบบประเมินตามสภาพจริงแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวัดและประเมินผลการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และทำการทดสอบก่อนและหลังเรียน ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 คะแนนจากการทำใบงานในวงจรที่ 1-4

เลขที่	คะแนนการทำใบงาน				รวม (160)
	วงจรที่ 1 (40 คะแนน)	วงจรที่ 2 (40 คะแนน)	วงจรที่ 3 (40 คะแนน)	วงจรที่ 4 (40 คะแนน)	
1	32	33	35	36	136
2	29	32	33	33	127
3	30	31	32	33	126
4	31	32	33	34	130
5	27	29	31	32	119
6	28	30	32	33	123
7	31	33	34	35	133
8	29	31	33	34	127

เลขที่	คะแนนการทำใบงาน				รวม (160)
	วงจรที่ 1 (40 คะแนน)	วงจรที่ 2 (40 คะแนน)	วงจรที่ 3 (40 คะแนน)	วงจรที่ 4 (40 คะแนน)	
9	21	23	24	25	93
10	27	29	32	33	121
11	31	33	34	35	133
12	27	29	31	32	119
13	34	35	36	37	142
14	30	32	34	35	131
15	31	33	34	35	133
16	29	31	32	33	125
17	29	30	33	34	126
18	35	37	38	39	149
19	31	33	34	35	133
20	29	31	34	35	129
21	34	35	35	36	140
22	33	34	36	37	140
23	26	28	31	32	117
24	35	36	38	39	148
25	33	35	36	37	141
ΣX	752	795	835	859	3,241
\bar{X}	30.08	31.80	33.40	34.36	129.64
%	75.20	79.50	83.50	85.90	81.02
S.D.	3.17	2.97	2.76	2.78	11.55

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนรวมจากการทำใบงาน อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนจากตารางที่ 5 โดยมีคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 81.02

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)
1	9	18
2	7	16
3	9	17
4	8	16
5	9	17
6	9	17
7	8	15
8	8	16
9	7	14
10	10	17
11	8	15
12	9	17
13	11	18
14	8	16
15	8	15
16	8	16
17	10	17
18	11	19
19	9	17
20	8	16
21	11	18
22	10	18
23	8	16
24	12	18
25	10	18

เลขที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)
Σx	225	417
\bar{x}	9.00	16.68
%	45.00	83.40
S.D.	1.32	1.22

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 45.00 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.40

ผู้วิจัยได้ใช้คะแนนเฉลี่ยจากตารางที่ 6 และ 7 เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลังเพื่อพัฒนาทักษะการฟังตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังตามเกณฑ์ 80/80

รายการคะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D	ร้อยละ
คะแนนจากการทำใบงาน	160	129.64	11.55	81.02
ผลสัมฤทธิ์ทางการฟังหลังเรียน	20	16.68	1.22	83.40

จากตารางที่ 8 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีความรู้ภูมิหลังเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.02/83.40 ซึ่งสูงตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					รวม	\bar{X}
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	และตนเองอยู่เสมอ							
5	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม	24	1	0	0	0	25	4.96
6	ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	23	2	0	0	0	25	4.92
7	ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม	22	3	0	0	0	25	4.88
8	ผู้เรียนมีโอกาสตรวจผลงานของ ตนเองและเพื่อน	21	4	0	0	0	25	4.84
9	ผู้เรียนได้สรุปความรู้ด้วยตนเอง และร่วมกับเพื่อน	20	5	0	0	0	25	4.80
10	ครูใช้สื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ตรง กับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน	25	0	0	0	0	25	5.00
11	ครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย	23	2	0	0	0	25	4.92
12	ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	22	3	0	0	0	25	3.88
13	ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้และ บูรณาการข้อมูลกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นได้	22	3	0	0	0	25	4.88
14	เครื่องมือวัดผลตรงกับเนื้อหาและ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	24	1	0	0	0	25	4.96
15	ครูสนับสนุนให้ผู้เรียนนำผลการ ประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการ เรียนของตนเองอยู่เสมอ	24	1	0	0	0	25	4.96
	รวม	344	31	0	0	0	375	4.92

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาตามช่วงคะแนนเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้
ทฤษฎีความรู้ภูมิหลังที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ 4.92 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY